

א [מיי] פייג מהל' שכירות  
הל' ב טוש"ע ח"מ סי'  
שלא סעי' ב]:  
לא ב ג ד ה מיי פייג  
מהל' שכירות הל' ד  
ועיין בהשגות וזמגיד  
משה סמג עשין לא  
טוש"ע ח"מ סי' שלו סעיף  
ב:

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

טוֹשֵׁעַ הָיָה שֶׁנֶּחֱמָה עָלָיו  
 3:  
 לֵב ר ז מִי שֶׁסֶּה הָיָה  
 טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּה סִפֵּק ג:  
 לֵב ח טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּה סִפֵּק  
 ד:  
 לֵב ט מִי שֶׁסֶּה טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּה  
 סִפֵּק ג:  
 לֵב י מִי שֶׁסֶּה הָיָה  
 טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּה:  
 לֵב כ מִי שֶׁסֶּה סִפֵּק שֶׁסֶּה  
 טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּה:  
 לֵב ל מ מִי שֶׁסֶּה פִּי"ג  
 לֵב מ טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּה  
 סִפֵּק טו:

**תורה אור השלם**

1 לא תחםם שׁור  
בְּדִישׁוֹ: דְּבָרִים כה ד

2 פִּי תבא בְּכֶרֶם רֶעֶף  
וְאִבֹּלֶת עֲנָבִים בְּנִפְשָׁךְ  
שֹׁבְעֵךְ וְאַל בְּלִיךְ לֹא  
תִתֵּן: דְּבָרִים כג כה

לעזי רש"י  
ציב"ש [ציבור"ט].  
בצלצלים בצלים קטנים.

גודל וזומח מן הקרקע:  
**ס"ד** אמינא הו"א וכתבי קמה קמה  
 שתי פעמים. ותימה הא  
 אינטריך לרבות כל צעלי קמה  
 וחד לרבות אדם בתלוס ו"ל דה"ק  
 סד"א ללא נדרוש חד מהך דרשות  
 דלעיל אבל נדרוש לרבות חולב  
 דמסתבר טפי למדרש הכי ולספרים  
 גרסי הו"א וכתיב קמה לרבות כל  
 צעלי קמה נרצה נמי הא א"ש טפי  
 ומכל צעלי קמה משמע שפיר צעלי  
 חיים שהם צעלי קומה ותימא אכתי  
 נרצה מקמה דבר שאין גידולו מן  
 הארץ כגון חולב וכי תימא דיש  
 דכתב רחמנא ל"ל אינטריך לרבות  
 תלוס דאי לא כתיב דיש אלא לא  
 תחסוס שור במלאכה הוה מוקמינא  
 ליה דוקא במחזור דומיא דפועל  
 דה"פ פריך ל"ל דיש להו"א חולב  
 ממי תבא נפקא דדוקא במחזור אלמא  
 אית לן לאוקמי שור דומיא דאדם  
 ועוד דאינטריך דיש לכמה דרשות  
 דנקמון: **י"ז** **המנכש בבצרים.**  
 נראה דאי לאו ואל כל"ל לא תמן לא  
 הוה דרשינא מדיש אלא מה דיש  
 מיוחד שעת גמירה מלכתו למעשר  
 אבל שלט גמיר מלכתו שאין כריך  
 לקרקע לא הוה דרשינא ליה אבל  
 השתא דכתב ואל כל"ל למדרש  
 בשעת גמיר מלאכה דרשינא נמי  
 מדיש לה: **י"ח** **ה"ש המקמה**  
**והאופה.** תימא לר"י דבשלמא אופה  
 אינטריך למיתני אע"י דתנא לא  
 משום דמשתכח דחייב בתלה אפילו לא  
 לש ע"י אפ"י דלמרינן דפרק כל  
 שעה (פסחים דף לו. ע"ש) הדובשנין  
 והאיסקריטין כו' אפאן דבילפס  
 פטורין בתנור חייבין אלא מקטף  
 אמאי תני לה וכי יש מקטף בלא  
 ליה: **י"ט** **הבי ח"ה גמ' נ"א.**  
 דחלה בתולה לארץ לא היא אלא  
 מדברנן כדמוכח ב"ע עד כמה (בטורח  
 דף ס.א): **מ"ד** **מעשר קגרים**  
**גמר ב'.** דכיון דאם היו חייבין  
 במעשר הוה חשיב גמר מלאכה  
 למעשר אחר המירות והיינו הולכים  
 בתר אותה גמר מלאכה כי אין  
 חייבין נמי לא היו פחות ומיכל  
 בתרה ואמאי אזלינן בתר חלה:  
**א"ר** **רבינא ברוך ותני.** דהשתא  
 דקמתי בחדא למעשר ולחלה  
 מוכח שפיר דלא נקט למעשר אלא  
 לאפוקי היכא דלא שייך חלה כגון  
 בזול בתמרים אבל היכא דשייך חלה  
 לא חשיב **י** אלא שנגמרה מלאכה  
 ללחלה אבל כי הוה בחדא ברייתא

למעשר לחוד הוה משמע דבר"מ אזלינן בחר ט' גמר מלאכה למעשר:  
**וההבדל** בתמרים. אע"פ דליכא מעשר אלא מדרבנן חשיבא  
 גמר מלאכתן למעשר כיון דאי הוה בזה מעשר מדאורייתא  
 הוה אזלינן בחר גמר מלאכתו למעשר: **פועל** מהו שיבהבה.  
 פ' בקונטרס שאור ממחקו וצעי אס שרי להצבה ולמתוק שע"י  
 כן יאכל יותר אי הוה כענבים ודבר אחר או לא וקשה לר"מ דמאי  
 ד' דמקשה דליכא מתוקין פירא א"כ למה מפריך ועוד למאי  
 שרי לסקות במלח א"כ כ"ש דשרי להצבה דספיתא במלח דמאי  
 טפי

מה ד"ש מיוחד שלא נגמרה מלאכתו למעשר ולחלה שהן דברים  
הנהוגין בו אף כל שלא נגמרה מלאכתו לדבר הנהוג בו אם למעשר  
ולחלודיה למעשר אם לחלה ולא הכול בתמרים דנגמ' למעשר ואין  
צביהם דבר מאוחר ממנו וי"א הלש שנגמרה מלאכתו למאוחר שבו: מהו  
שיצבה צ"ח. את המלילות ממקן טעמו וכן הענינים:  
אכשור

קאמער צעמוך מפר"ך ע"ג סלע מאי מתוקי פירא איכא היכא דמסיק<sup>(א)</sup> האל דלא יספות צמלח הוה משום מעשר הא לאו ה

## הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שזשעת וכו' דעכשיו: (ז) תוס' ד"ה אמר וכו' לא חשיב גמור אלא כשנגמרה כ"ל והד"א עם ד"ה והגדול: (ג) ד"ה פועל וכו' ועוד למאי דמסיק רבא דלא יספוט:

מוסף רש"י

[illegible]